

Katecheza pod gruszą

Temat: „Pan częścią dziedzictwa mego. Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy”

Apostolstwo Karoliny owocem świętości

(zajęcia dedykowane są uczniom gimnazjów oraz szkół ponad gimnazjalnych)

ZAŁOŻENIA EDUKACYJNE

1. Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Budzenie ducha apostołskiego wśród młodych ludzi na wzór bł. Karoliny
- Odkrywanie radości w wierze i odnajdywanie entuzjazmu w przekazywaniu wiary
- Rozbudzanie w każdym młodym człowieku aspiracji świętego życia
- Zaangażowanie w życie wspólnoty Kościoła i na rzecz ŚDM
- Wdrażanie do świadczenia miłości miłosiernej

2. Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

Wiedza:

Uczeń:

- zna pojęcie apostołstwa ludzi świeckich
- zna podejmowane dzieła apostołskie przez bł. Karolinę

Umiejętności:

Uczeń:

- rozumie, że praktyki religijne pomagają umacniać więź z Bogiem
- potrafi naśladować postawę Karoliny w codziennym życiu
- podejmuje konkretne formy apostołstwa we wspólnocie Kościoła

3. Metody pracy:

- pogadanka;
- rozmowa kierowana;
- analiza tekstu;
- praca indywidualna;
- *"Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy"*, Zespół POD GRUSZĄ, Ty ścieżkę życia mi ukażesz, [www. http://sanktuariumzabawa.pl/](http://sanktuariumzabawa.pl/)
- "Błogosławieni miłosierni" - oficjalny hymn ŚDM Kraków 2016
<https://www.youtube.com/watch?v=eZRsoPmeZXk>

4. Środki dydaktyczne:

Pismo Święte, KKK, obraz bł. Karoliny, logo ŚDM, zasoby stron internetowych - utwory muzyczne, teksty z papieskim przesłaniem, schematy drogi życia do pracy grupach, kartki A4 długopisy.

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Czynności wstępne:

Należy podzielić młodzież na 6 grup i przygotować pomieszczenia do pracy. W Sali, gdzie będzie odbywać się spotkanie powinien znaleźć się sprzęt komputerowy, głośniki (w celu odtworzenia utworów muzycznych). Na każdej ławce położyć po jednym egzemplarzu Pisma Świętego oraz kartki i schematy drogi życia do pracy grupach.

2. Modlitwa:

Aby ten czas był owocny powierzmy Bogu to spotkanie modląc się słowami:

Panie, przychodzę dziś do Ciebie, by błagać o tchnienie Twego Ducha Świętego. Proszę Cię, poślij Go do mnie, abym potrafił kochać, słuchać, służyć... abym potrafił pełnić Twoją wolę. Patrzę, Panie na bł. Karolinę – dziewczynę, która całym sercem otwierała się na Twój Ducha i z Nim współpracowała. Panie, błagam dotknij mego skamieniałego serca i rozpal płomieniem Twego Ducha, abym mógł rozniecać płomień Ducha w sercach innych, jak to czyniła bł. Karolina. Przemień mnie w Ciebie, bym tak, jak Ty potrafił kochać i dawać siebie innym. Panie, poślij mi swego ducha, abym wiedział, jak mam żyć, jak postępować, jak kierować się ku Tobie... Prowadź mnie Panie... Ześlij Ducha... Otwórz moje serce, zburz wszelkie mury, które ciągle buduje w swoim sercu... Poślij swego Ducha, aby skierował moje myśli ku Tobie, zabrał wszystkie rozproszenia... Przyjdź Duchu Święty i przemień mnie, przemień moje pragnienia, moje życie... Przyjdź!
Błogosławiona Karolino módl się za nami!

3. Nawiązanie do tematu:

Witam serdecznie wszystkich na lutowym spotkaniu z bł. Karoliną. Jak sobie przypominamy w styczniu uczyliśmy się od Błogosławionej jak stać się dobrym synem, córką, siostrą, bratem. Dotykaliśmy jej codziennego życia, budowania relacji z najbliższymi i budowania ducha miłości w domu rodzinnym. Dziś zapraszam na spotkanie z bł. Karoliną, która wzywa nas do apostołstwa. Temat bardzo aktualny z uwagi na duchowe przygotowania do ŚDM.

Tylko wielki egoista, kiedy znajdzie albo odkryje coś niezwykłego zatrzymuje to dla siebie i nie dzieli się z innymi. Jeśli to jest wartość uniwersalna, która może służyć dobru wielu ludzi, to tym bardziej wymaga tego, by się nią dzielić.

Karolina, która przez swoje krótkie życie poznała wartość wielu rzeczy, żadnej z nich nie chciała zatrzymać dla siebie. A najbardziej zależało jej na tym, by dzielić się swoim doświadczeniem Pana Boga. Spotykając się z Nim na modlitwie, której Karolina poświęcała wiele czasu od najmłodszych lat, doświadczała niezwykłej bliskości, która rozdawana była

przez jej codzienne posługi czynione wobec innych ludzi. Apostolstwo, którym uczyniła całe swoje życie polegało na tym, że sama przybliżając się do Boga prowadziła do Niego również tych, którzy byli przy niej, niezależnie od wieku i mądrości. Fascynowała młodzież, pociągała dzieci, ale była też zakłopotaniem, zachętą a czasem także wyrzutem dla dorosłych. Siła jej przekonywania, niezwykła moc apostołska brała się ze zjednoczenia ze Stwórcą. Żyjąc blisko Boga czerpała od Niego siły do głoszenia Bożych prawd w codzienności.

Snując refleksje nad tym, dlaczego dzisiaj tak trudno nam apostołować, czyli mówić o Chrystusie, trzeba najpierw zapytać siebie o osobistą więź ze Zbawicielem. Jeśli apostołstwo ma być owocem świętości, to konieczne jest pytanie o nasze dążenie do świętości. Każdy chciałby osiągnąć świętość, ale najlepiej, żeby była sprzedawana po jakiejś promocyjnej cenie, ze zniżką, żeby nie trzeba się było wysilać. Tymczasem świętość kosztuje i wymaga a człowiek, który chce korzystać z jej owoców musi również poczynić na nią nakłady. Karolina za wszelką cenę dążyła do świętości i stąd brała się jej niezwykła siła do świadczenia wobec innych. Osobiste wzrastanie dawało możliwość autentycznego i przekonującego ukazywania rzeczywistości. Ona spotkała Boga, więc się nim dzieliła. Nauczyła się z Nim rozmawiać i pragnie żeby inni ludzie też to umieli.

Dobro zawsze się rozprzestrzenia i co więcej, powiększa. Ludzie dobrzy są nie tylko po to, by fascynować. W zdrowej rodzinie matka pragnie dobrego życia dla dziecka, mąż dla żony, a siostra dla brata. Czasem można to osiągnąć zachęcając słowem, ale nade wszystko przykładem własnego życia. To co przeżyło się samemu daje większą siłę przekonywania, jaka mówi powiedzenie: „słowa poruszają a przykłady pociągają.

Życie Karoliny uświadamia nam, jak ważna jest własna troska o świętość. Świętość i apostołstwo spajają się w jedno w życiu młodej dziewczyny, która mimo niewielu lat staje się przewodniczką w drodze do świętości poprzez apostołstwo.

Uczmy się więc od bł. Karoliny, jak zdobywać świętość i jak się nią dzielić z innymi. Postaramy się to zinterpretować poprzez twórczą pracę w grupach.

PRACA W GRUPACH – DYNAMIKA – papieski apel do młodych

Po wprowadzeniu uczniowie pracują w 6 grupach. /Wprowadzeniem do pracy w grupach w są słowa świętego Jana Pawła II, które kierował do młodzieży całego świata w czasie swego pontyfikatu, przygotowując i animując Światowe Dni Młodzieży/. Każda grupa otrzymuje tekst, który mają wspólnie przeczytać, przeanalizować i odpowiedzieć na pytania:

1. Do jakich zadań w Kościele papież wzywa każdego z nas?
2. Co ma być dla każdego młodego człowieka siłą w apostołstwie?

Grupa I

Zwracam się do Was wszystkich z apelem: Młodzi ludzie, bądźcie żywymi latoroślami w Kościele, latoroślami, które przynoszą obfity owoc! Być żywą latoroślą w kościele- winnicy oznacza pozostawać w żywej komunii z Chrystusem (...) podejmować obowiązki we wspólnocie Kościoła i społeczeństwie. Kościół jest komunią organiczną, w której każdy ma własne miejsce i własne zadanie. Macie je także wy, ludzie młodzi. Wasze miejsce jest bardzo ważne. Kościół potrzebuje waszej energii, waszej autentyczności, waszej pełnej entuzjazmu woli wzrastania, świeżości waszej wiary.

Kościół należy do Was więcej wy jesteście Kościołem oddajcie w służbie Kościołowi wasze młode talenty!. /Jan Paweł II, Orędzie na V ŚDM/

Grupa II

Drodzy młodzi: nowe stulecie i nowe tysiąclecie rozpoczynając się w świetle Chrystusa. Nie wszyscy jednak widzą to światło. Naszym zadaniem, porywającym i trudnym, jest być Jego <<odblaskiem>>. Chrystus Was wzywa a Kościół Was przyjmuje jak dom i jako szkoła wspólnoty i modlitwy. Pogłębiajcie refleksję nad Słowem Bożym i pozwólcie, aby ono rozjaśniało wasz umysł i serce. Czerpcie siłę z sakramentalnej łaski pojednania i Eucharystii. / Jan Paweł II, Orędzie na XVII ŚDM/

Grupa III

Pytaliście mnie, jaki problem ludzkości najbardziej mnie niepokoi. Otóż najbardziej gnębi mnie właśnie myśl o ludziach, którzy jeszcze nie znają Chrystusa, którzy jeszcze nie odkryli wielkiej prawdy o Bożej miłości; obraz ludzkości, która coraz bardziej oddala się od Boga, która chce się rozwijać, spychając Boga na margines lub zaprzeczając Jego istnieniu.(...) dlatego Drodzy Młodzi, pragnę raz jeszcze zobowiązać Was do tego, abyście, jako apostołowie nowej ewangelizacji budowali cywilizację miłości.(...) Pamiętajcie, że ten kto miłuje Boga ze wszystkich sił i oddaje Mu swoje najlepsze zamiary, niczego nie traci, - przeciwnie – wszystko zyskuje, ponieważ Miłość ku Niemu jest w nas doskonała, bo udzielił nam ze swego Ducha jak pisze św. Jan. /Jan Paweł II, II ŚDM Buenos Aires, 11 kwietnia 1987/

Grupa IV

Świat potrzebuje dziś, bardziej niż kiedykolwiek, waszej radości i waszej służby, waszej czystości i waszego oddania, po to, by budować nowe społeczeństwo, sprawiedliwsze bardziej braterskie, bardziej ludzkie i bardziej chrześcijańskie. (...)Pomyślcie, że Pan liczy na wasze życie wiary, wyrażającej się w słowach i czynach. /Jan Paweł II, II ŚDM Buenos Aires, 11 kwietnia 1987/

Grupa V

Widzimy więc, że każde powołanie do apostołatu rodzi się ze znajomości Słowa Bożego i wiąże się w praktyce z misją głoszenia tego słowa innym. Modłę się codziennie, aby na całym świecie młodzi katolicy usłyszeli wezwanie Chrystusa i aby odpowiedzieli na nie słowami Psalmu 16: <<Pan częścią dziedzictwa mego. Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy>>. (...) O co Chrystus prosi młodzież? Sobór Watykański II pomógł nam uświadomić sobie, że istnieje wiele sposobów budowania Kościoła. Każda forma apostołatu jest dobra i owocna, jeśli jest on prowadzony w Kościele, przez Kościół i dla Kościoła. / Jan Paweł II, V ŚDM Manila 1995/

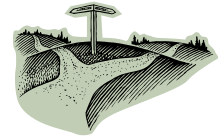
Grupa VI

Drodzy młodzi Przyjaciele, <<otrzymaliście ducha przybrania za synów>> (Rz 8,15). Nie zmarnujcie tego wspaniałego dziedzictwa! Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. Jesteście synami Bożymi: Bądźcie z tego dumnie! Nie popadajcie w przeciętność, nie ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody, która narzuca styl życia niezgodny z chrześcijańskimi ideałami, nie pozwólcie się mamić złudzeniom konsumizmu. Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich. Nie sprawcie Mu zawodu, bo w ten sposób wy sami spotkalibyście się z zawodem. Z mocą, którą obdarza Was Chrystus, mówcie wszystkim ludziom, że Bóg pragnie uczynić każdego człowieka swoim synem. Wasze świadectwo niech będzie zacynem nowego świata, którego pragnie każdy człowiek: świata prawdziwie sprawiedliwego, solidarnego i braterskiego. Na tej

drodze niech Wam towarzyszy Matka boga i ludzi, Pani Jasnogórska. /Jan Paweł II, VI ŚDM Częstochowa 1991/

3. Sytuacja egzystencjalna i zastosowanie życiowe - DROGA ŻYCIA

Wprowadzeniem do kolejnego kroku spotkania może być poniższy tekst w zależności od stopnia znajomości życia bł. Karoliny: Spotkanie z bł. Karoliną. Następnie podajemy do wykonania dwa zadania:

- Historia życia bł. Karoliny jest historią działania Bożej łaski.

Uczniowie na kartce przedstawiają drogę życia bł. Karoliny uwzględniając na niej chwile radosne i trudne. Także postarają się ukazać w życiu Karoliny działanie Bożej łaski i jej owoce apostołskie.

- Po omówieniu drogi życia bł. Karoliny prosimy, aby każdy uczeń narysował swoją drogę do Jezusa, swoją historię życia. Prosimy, aby na tej drodze zaznaczyć daty i wydarzenia, które były okazją do radości oraz te chwile w których dominował smutek. Następnie wskazana jest osobista uczniowska refleksja: na ile w ich życiu, w konkretnych sytuacjach, pozwalali się prowadzić Panu Bogu i Jego łasce. W czym upodobniają się do bł. Karoliny apostołki Bożej Miłości?

SPOTKANIE Z BŁ. KAROLINĄ

Sobór Watykański II w Konstytucji Dogmatycznej o Kościele *Lumen Gentium* przypomniał, że wszyscy chrześcijanie są powołani do doskonałości i świętości. Wskazał jednocześnie na różnorodność dróg prowadzących do zjednoczenia z Bogiem, mówiąc o zwykłych, codziennych sytuacjach ludzkiego życia.

Bł. Karolina Kózka doskonale rozumiała to zobowiązanie do dawania świadectwa Chrystusowi i o Chrystusie. Umiłowanie Boga całym umysłem, sercem i duszą obejmowało w niej troskę o to, by Bóg był przez wszystkich znany, kochany i uwielbiany. Kierowana Bożą Miłością zawsze okazywała ją rodzicom i rodzeństwu, jak wspomina jej siostra Rozalia: „Odnosiła się z szacunkiem i miłością do rodziców, pamiętając o tym, że są zastępcami Boga na ziemi i Bóg nakazał ich czcić i kochać. Z podobną miłością odnosiła się do nas, nie czyniąc między nami żadnej różnicy”. Ducha miłości wносиła nie tylko w dom rodzinny, ale potrafiła znaleźć czas i życzliwość dla innych, zwłaszcza tych, którzy potrzebowali pomocy. Była bardzo szczęśliwa, jeśli udało się przekonać ojca, aby wędrownym ubogim udzielił możliwie hojnego wsparcia. Odwiedzała chorych towarzysząc im, gdy kapłan przybywał z posługą sakramentalną.

Uprzejmość, radość i prostota, z jakimi wykonywała swoją posługę przemieniały jej czyny w prawdziwą ewangelizację. Często nazywano ją „prawdziwym aniołem” i „pierwszą duszą do nieba”. Karolina ukazywała Miłość Boga zarówno przez wspomniane dzieła miłosierdzia, jak też poprzez organizowane z jej inicjatywy spotkania modlitewne, podczas których czytano Słowo Boże, śpiewano pieśni, czytano Żywoty Świętych i religijne czasopisma. Rodzice Karoliny utworzyli w swoim domu „kościół domowy”, który emanował na środowisko pobożnością, gościnnością i otwartością. W czasie Wielkiego Postu wspólnie śpiewali tu Gorzkie Żale, a w okresie Bożego Narodzenia kolędy i pastorałki.

Ducha apostołskiego Karolina rozwijała również u boku swego wuja Franciszka Borzęckiego - inspiratora religijnego i kulturalnego życia wioski. Pomagała mu w prowadzeniu biblioteki i świetlicy, w której gromadzili się mieszkańcy wsi, czytając na głos czasopisma i różne pozycje książkowe

a także propagując lektury i czasopisma religijne w Wał rudzie a potem w Zabawie. W swojej wiosce i przysiółku Śmietana organizowała spotkania dla dzieci, w czasie których uczyła ich religii, objaśniając katechizm i Biblię, przygotowując do przyjęcia sakramentów. Spotkania te były w każdą niedzielę. Do dziś istnieje pomnik - grusza, upamiętniający jej zatroskanie o poznanie i umiłowanie Chrystusa i Jego Kościoła przez innych. Za wiedzą i zgodą ks. proboszcza przygotowywała także dorosłych do sakramentu bierzmowania – i osiągała wspaniałe wyniki - chociaż nie studiowała ani pedagogiki ani katechetyki.

Życie bł. Karoliny ukazuje nam przedziwne wychowawcze działanie Ducha Świętego w jej duszy. Dostrzegali to rówieśnicy dając takie świadectwo po jej śmierci: „Karolina wywierała na nas duży wpływ przez swoje pouczenia i uwagi. Doskonale знаła zasady wiary katolickiej. Gdy nam opowiadała święte przykłady albo wątki z Ewangelii, tośmy podziwiali, że tak wszystko szczegółowo pamięta. Słuchaliśmy jej chętnie, bo umiała wszystko wytłumaczyć. Jestem przekonana, że Duch Święty ją oświecał”. Tak, to Duch święty jej prostym, ale jakże rozmodlonym oczom odsłaniał wielkie tajemnice Boże.

W podejmowanej posłudze apostołskiej Karolina - świecka dziewczyna znajdowała zachętę i mocne oparcie w osobie ks. Władysława Mendrali, swojego spowiednika i kierownika duszy. Dała więc autentyczny wzór zjednoczenia się z Chrystusem i umiłowania Jego Ewangelii i Kościoła. Jej apostołstwo było także „apostołstwem radości”, bo przeniknięta darami Ducha Świętego rozsiewała wokół iskry radości. Swoją prostą świętością uświęcała tych, z którymi złączyła ją Opatrzność i Miłość Boża. / s. Maria Buksa, *Wzór świętości dla młodzieży żeńskiej, Warszawa 1999/*

4. Notatka

Zapisem w zeszycie będą paragrafy z KKK dotyczące apostołstwa:

KKK 940 Ponieważ właściwością stanu ludzi świeckich jest życie wśród świata i spraw doczesnych, dlatego wzywa ich Bóg, by ożywieni duchem chrześcijańskim, sprawowali niczym zaczyn swoje apostołstwo w świecie.

KKK 941 Świeccy uczestniczą w kapłaństwie Chrystusa; coraz bardziej z Nim zjednoczeni, pomnażają łaskę chrztu i bierzmowania we wszystkich wymiarach życia osobistego, rodzinnego, społecznego i kościelnego. Urzeczywistniają w ten sposób powołanie do świętości, do której są wezwani wszyscy ochrzczeni.

KKK 942 Dzięki swej misji prorockiej świeccy "są też powołani i do tego, aby we wszystkim pośród wspólnoty ludzkiej byli świadkami Chrystusa"

KKK 943 Dzięki swej misji królewskiej świeccy mają moc zwyciężania w sobie i w świecie panowania grzechu przez wyrzeczenie się siebie oraz przez świętość życia.

5. Modlitwa końcowa

Przyjdź Duchu Święty, przyjdź i naucz prawdziwej miłości. Przyjdź i poprowadź do prawdziwej jedności, pojednania. Przyjdź i naucz mnie otwierać serce na Boże działanie. Przyjdź i dotknij moich oczu, aby patrzyły na każdego człowieka z miłością. Przyjdź i dotknij moich uszu, aby zawsze były gotowe słuchać potrzebującego. Przyjdź i dotknij moich warg, aby wypowiadały słowa błogosławieństwa. Przyjdź i dotknij mojego języka, aby zawsze był czysty i służył przekazywaniu Twego słowa. Przyjdź i dotknij moich rąk, aby były gotowe nieść pomoc potrzebującym. Przyjdź i dotknij moich nóg, aby zawsze biegly ku spotkaniu z Tobą. Przyjdź i dotknij mojego serca, aby

pałałością, Twoją miłością. Przyjdź i zapal mnie całą płomieniem niegasnącej Miłości Wiecznej.
Amen